

zaaknummer 2010T212

23 juli 2012

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klagster,
juridisch adviseur: mr. K.A.M. van Kampen, advocaat te
's-Hertogenbosch,

tegen:

(wijlen) [naam]
geboren op [datum], overleden op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven lid van de Congregatie der Broeders
van Liefde.

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 26 januari 2012. Op 5 maart 2012 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van broeder [naam], Regionale Overste van de Congregatie der Broeders van Liefde.

Op 25 juni 2012 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klagster is verschenen met een vriendin, [naam], en werd bijgestaan door haar juridisch adviseur. Namens de Congregatie is verschenen broeder [naam] voornoemd. Betrokkenen hebben hun standpunten toegelicht.

2. De klacht

2.1. Aangeklaagde was de (heer)oom van klagster. Aangeklaagde woonde en werkte van 1955 tot 1980 op [instelling] in [plaats], eerst in de verpleging, later gaf hij arbeidstherapie. Ook werkte hij op de stencilkamer. Klagster kwam aangeklaagde regelmatig helpen op de stencilkamer. Op een dag in 1960 vroeg aangeklaagde klagster om zich uit te kleden, omdat hij nog nooit een naakte vrouw had gezien. Vervolgens betastte aangeklaagde haar, waarbij hij met zijn vingers in haar vagina ging. Nadat dit later nog een keer gebeurde, is klagster nooit meer gaan helpen op de stencilkamer en vermeed zij één op één contacten met aangeklaagde.

2.2. Klaagster heeft nooit iets over het misbruik verteld tegen haar ouders. Het misbruik heeft haar tot een kwetsbaar persoon gemaakt. In haar latere leven is klaagster 30 jaar lang getrouwd geweest met een man die haar mishandelde en verkrachtte. In 2003 is klaagster op gewelddadige wijze overvallen in haar woning. Na deze overval is klaagster in therapie gegaan en heeft zij zich vrijwillig negen weken laten opnemen in een GGZ-instelling. Tijdens deze therapie heeft zij voor het eerst ook over het misbruik door aangeklaagde gesproken.

2.3. Klaagster wenst met haar klacht erkenning te krijgen van het seksueel misbruik dat jegens haar is gepleegd en daarvoor excuses te krijgen van de kerk.

3. Het verweer

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. De Overste heeft in zijn reactie gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de levensloop van aangeklaagde. Daarbij merkt de Overste op dat privé-contacten van aangeklaagde zich onttrokken aan het toezicht van de verantwoordelijke overste. Hij concludeert dat in de archieven geen aanwijzingen zijn gevonden voor een mogelijk seksueel misbruik door aangeklaagde maar dat hij ook geen reden heeft om aan te nemen dat klaagster onwaarheid spreekt. Er zijn geen andere klachten tegen aangeklaagde bekend.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder: de Procedure). Volgens artikel 1.3 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klaagster gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 1.3 van de Procedure.

4.3. Bij de beoordeling van een klacht is voor de Klachtencommissie uitgangspunt dat zij niet uitsluitend kan afgaan op de verklaring van één klaagster. Het is een elementair rechtsbeginsel dat iemand niet wordt veroordeeld op grond van één enkele verklaring. Dit elementaire rechtsbeginsel moet ook in deze procedure in acht worden genomen.

4.4. De verklaring van klaagster is op de Klachtencommissie oprecht overgekomen. In de thans voorliggende zaak zijn echter geen feiten of omstandigheden aan het licht gekomen die de verklaring van klaagster ondersteunen. De verklaring van traumatherapeut [naam], van 22 mei 2011 waarin hij aangeeft dat hij van mening is dat het verhaal van klaagster “(...)zoals zij dat brengt grotendeels op waarheid berust, weliswaar haar waarheid, zoals zij deze beleefd heeft. (...)”, is naar het oordeel van de Klachtencommissie onvoldoende om als steunbewijs te kunnen dienen.

4.5. Gelet op bovenstaande overwegingen heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klaagster heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht niet gegrond kan worden verklaard, waarmee overigens niet gezegd wil zijn dat de door klaagster gestelde feiten niet waar zijn.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Overste van de Congregatie der Broeders van Liefde de klacht ongegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 23 juli 2012 door mr. B.F. de Poorter, voorzitter, drs. A.M. van Beelen en mr. A.M.T. Denekamp-Mulder, leden, bijgestaan door mr. C.A. Murray, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Overste van de Congregatie der Broeders van Liefde en aan klaagster verzonden.

Op grond van art. 21.1 van de Procedure stelt de Overste binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klaagster schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 21.3 van de Procedure geeft de Overste daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Overste.